

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z powództwa M.W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 marca 2026 r. w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych
w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi M. M.
od orzekania w sprawie I ACa 82/26

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w Łodzi.**

UZASADNIENIE

Pismem oznaczonym datą 5 lutego 2026 r. M.W. wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi X. Y. od rozpoznania sprawy o sygn. I ACa 82/26.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2022 r., wydanym w sprawie C 204/21, Trybunał uznał, że Rzeczpospolita Polska naruszyła prawo Unii Europejskiej m.in. poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 26 § 2 i 4-6 oraz art. 82 §§ 2-5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym

(dalej: „u.SN”) w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, przekazując do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów i zagadnień prawnych dotyczących braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Na tej podstawie, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 karty praw podstawowych oraz na podstawie art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zasady pierwszeństwa prawa Unii.

W ocenie Sądu Najwyższego wskazane orzeczenie, zgodnie z art. 91 ust. 2, w związku z art. 91 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie realizacja przedmiotowego wyroku musi zatem polegać na przekazaniu sprawy do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku strony przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN. Nie ulega przy tym wątpliwości, że przy pominięciu treści wskazanego przepisu sprawa, w której został złożony wniosek o wyłączenie sędziów nie należy do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, określonej w art. 26 § 1 u.SN.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 200 § 1¹ i § 1⁴ w zw. z art. 52 § 1 k.p.c. przekazał wniosek według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

[r.g.]